

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1099

06.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Druhá revoluce Svazek I: Víra a boj

Část 12

Nesmyslnost internacionalistické myšlenky se ukázala po vypuknutí první světové války. Dělník ve všech státech poprvé ukázal, že má vlast, protože k ní chce patřit. Je zločinem demokratů, že odmítli dobrou vůli a vlastenectví dělníků, které se projevilo v roce 1914, a tím po válce vehnali dělníky do rukou komunistů. Teprve národní socialismus a fašismus vrátil dělníkovi jeho vlast, kterou si vnitřně vybojoval a zasloužil v zákopech světové války a kterou od té doby nikdy nezdědil.

Nebyli to dělníci, kdo se během Třetí říše dopustil zrad, ne lid, který se vzbouřil proti údajné tyranii, ale reakce, bývalá vládnoucí vrstva šlechty, církve, generálního štábu a bývalých demokratických a marxistických funkcionářů, kdo nese vinu za největší zločin proti Německu, zradu ve druhé světové válce, která stála Říši vítězství a existenci!

Internationalismus již není pro bílé národy nebezpečím, alespoň co se týče postoje pracujících. Rudá internacionála je mrtvá; zbývá nám nebezpečnější protivník, Zlatá internacionála reakce, průmyslu a svobodných zednářů. Tato malá klika žvlů cizích lidu a částečně i rase musí být z těla lidu odstraněna, nemá-li se zrada lidu opakovat.

V důsledku naší myšlenky árijského společenství národů máme my, národní socialisté, také "Internacionálu", **WUNS** - Světový svaz národních socialistů, ale Světový svaz nepopírá existenci národů a jejich různorodost, ale hledá jednotící faktor, společný boj za biologickou budoucnost bílé rasy!

Je zřejmé, že historický vývoj neprobíhal tak, jak si Marx myslel. Železné zákony ekonomiky a dějin, vědecky podložené historickým a dialektickým materialismem, nemusely nutně vést k vítězství dělnické třídy, a tedy k diktatuře proletariátu. Tato skutečnost způsobila první rozkoly: Anarchisté se pod vedením Bakunina od Marxe odvrátili a vyzkoušeli vlastní - většinou násilnou - strategii.

Současně se v rámci První internacionály objevila revizionistická skupina, která již nepodporovala revoluci, ale postupné reformy v rámci kapitalistického systému. Tato skupina později dala vzniknout sociální demokracii a odborovému hnutí.

Je jistě důležité znát společný původ sociální demokracie, odborového hnutí, komunismu a anarchismu, protože revoluční maska komunistů až příliš často zakrývá skutečnost, že marxismus je často neposlušnou, ale přesto přirozenou odnoží materialistického Zeitgeistu, který počínaje Francouzskou revolucí stojí za téměř všemi moderními myšlenkami - s výjimkou revolučních hnutí fašismu a národního socialismu. Zdálo se, že tyto události již zasadily marxistické ideologii smrtelnou ránu, První internacionála se rozpadla, Druhou internacionálu již ovládla sociální demokracie.

Současná pozice marxismu u moci má původ v jednom muži: Vladimír Uljanov Lenin. V bezohledném, ale jistě takticky nezbytném zřeknutí se posvátných marxistických principů prohlásil, že dělnická třída zřejmě ještě nemá "správné" vědomí a nemůže ho sama automaticky získat. Proto byl nutný "revoluční předvoj" proletariátu, který by musel provést revoluci místo ní. Leninovým velkým činem bylo vybudování pevně organizované strany profesionálních revolucionářů v bolševické straně, která se v zaostalém a zaostalém Rusku skutečně chopila moci - což byl výsměch marxistické filozofii dějin, ale triumf marxistického vývoje moci.

Logickým důsledkem pojetí komunistické strany jako předvoje dělnické třídy bylo, že diktatura proletariátu musela ustoupit diktatuře komunistické strany, tj. původně plánovaná diktatura velké většiny nad nepatrnou menšinou kapitalistů a kontrarevolucionářů se nyní stala otevřeně teroristickou tyraníí malé skupiny profesionálních revolucionářů.

Oblíbeným trikem buržoazních živelů je mluvit o vnitřní shodě mezi totalitními státy, levicovými a pravicovými, a pak se spoléhat na vnější podobnosti - zákaz

opozice, státní strana, pochody, státem kontrolovaný tisk atd. Nikde se však tato teorie totalitarismu nevyvrací tak jasně a přesvědčivě jako při zkoumání role strany:

Národně socialistická strana požaduje absolutní a neomezenou moc, ale ne proto, aby zavedla stranickou diktaturu, nýbrž proto, aby vytvořila rámec pro rozvoj skutečného lidového společenství, které musí vyrůstat zdola a nemůže být nařízeno shora. Budování národně socialistického lidového státu vyžaduje nadšení a dobrovolnou spolupráci lidu. V této souvislosti má strana především výchovné a propagandistické úkoly. Jejím úkolem je získat srdce lidu, přesvědčit ho o správnosti světového názoru a vysvětlit mu státní rozhodnutí. To také vysvětlil Dr. Goebbels na sjezdu říšské strany v roce 1934:

"Mít moc opřenu o zbraně je sice dobré, ale lepší a uspokojivější je získat srdce lidu a také si je udržet!"

I když je třeba v současném období zákazu uplatňovat zdánlivě "leninské" principy organizace, zůstává jedna základní skutečnost:

Na rozdíl od marxismu nenabízí nacionálněsocialistický světový názor svým stoupencům žádnou jistotu vítězství, žádný "nevyhnutelný historický vývoj". Nacionální socialismus a jeho strana proto vyžadují dobrovolný souhlas mas, což neponechává žádný prostor pro vládu síly strany po komunistickém vzoru! Jako dědicové a zároveň jako součást dělnického hnutí se my, národní socialisté, musíme vyrovnat se skutečností, že toto dělnické hnutí je marxistického původu a až do vzniku našeho hnutí bylo úzce spjato s komunismem či (sociální) demokracií. Proto je škodlivé a zbytečné stavět miliony poctivých dělníků před hlavu, jak to s oblibou dělají buržoazní nacionalisté - reakcionáři. Ochota bojovat a jednota německého dělnického hnutí velmi přispěly ke zlepšení materiální základny života našeho lidu. Naší tradicí musí být také zastupování zájmů pracujícího lidu, odstraňování bezpracných a bezpracných příjmů a tím přesvědčování obyčejných lidí, že nemají následovat velkostatkáře - ať už mluví jménem průmyslu, sjednocených odborů nebo stran -, ale ty, kteří vzešli z lidu samotného a zůstávají s ním svázáni, bojovníky německého hnutí za svobodu!

Selhání marxistické ideologie a její nenaplněná proroctví vedla ke stále novým pokusům o zlepšení a přizpůsobení: Ortodoxní komunismus, leninismus, stalinismus, maoismus, titoismus, trockismus, anarchokomunismus, eurokomunismus a národní komunismus jsou jen některé z různých proudů. Jednota světového komunistického hnutí je beznadějně narušena. Marxovi následovníci se zcela rozcházejí a vedou spor o správnou cestu ke komunismu.

Marxismus jako idea již není intelektuální alternativou; jeho popularitu lze

vysvětlit pouze bojem proti nespravedlnostem kapitalismu a jeho zjevnou revolučností. V obou oblastech - kritice kapitalismu a revoluci - máme my, národní socialisté, jasnější představu a větší poctivost a odhodlání. Naším úkolem už nemůže být démonizovat mladé idealisty, kteří nevidí jinou alternativu a přidali se ke komunistickým skupinám, ale musíme jim být schopni s upřímným srdcem říci: "**Revoluce, to jsme my!**".

Musíme mladým, zoufalým a pomýleným lidem vrátit víru v jejich vlast a udržet je ve víře v revoluci. Naše revoluce není teror a útlak, naše revoluce je duchovní převrat, který využívá dobré tradice našich völkisch dějin k řešení úkolů zítřka.

Německé hnutí za svobodu vyhlašuje nemilosrdný boj marxistické ideologii a jejím funkcionářům a jejich konečné zničení; revolučním bojovníkům na opačné straně nabízíme ruku ke smíru - v zájmu a pro dobro našeho lidu. Jen v SRN existují čtyři komunistické strany - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - a masové komunistické hnutí, náš nejnebezpečnější protivník - Komunistický svaz, KB, jakož i nespočet dalších levicových uskupení. Všichni nemohou mít pravdu.

Existuje však jen jedna národně socialistická strana - NSDAP - v níž se mohou sdružovat všichni, kdo milují svůj lid, chtějí vytvářet sociální spravedlnost a budovat revoluční - tedy poctivou a zásadní - opozici vůči liberálně-kapitalistickému systému. Navzdory všemu by bylo chybou marxismus podceňovat. I dnes představuje reálné nebezpečí, přinejmenším dokud jedinou účinnou protiváhu brání a zakazují demokraté. Je prostě hloupé poukazovat na nízký volební výsledek DKP a pak jít klidně spát. Marxisté budou stejně jako my těžit z rostoucí krize liberálně-kapitalistického systému v celém bílém světě, ale díky desetiletím potlačování revoluční pravice pak budou mít mnohem lepší výchozí pozici organizačně i politicky.

V Portugalsku a Španělsku jsou silné komunistické strany a v zemích NATO, Itálii a Francii, které jsou rovněž součástí ES, jsou již nyní u bran moci. DKP je malé, ale velmi dobře organizované kádrové hnutí, které díky obratné politice spojenectví získalo větší vliv, než by se mohlo zdát z jeho nízkých volebních úspěchů. Ve vznikajícím proletariátu zahraničních dělníků a jejich rodin roste síla zahraničních komunistických stran, které se staví proti kapitalistickému vykořisťování svých krajanů. Za tím vším však stojí obrovský vojenský aparát východního bloku, mocensko-politická váha supervelmoci SSSR. Váha supervelmoci SSSR a Leninovo prozření, které je od roku 1918 vodítkem světového revolučního úsilí komunistických stran.

Klíč ke světové revoluci leží v Německu, rodišti Marxe a Engelse. Padne-li Německo, padne Evropa; padne-li však Evropa, světová revoluce je blízko vítězství! Od roku 1918 Německo chrání Evropu před marxismem:

Nejprve podporou boje za svobodu národností v Sovětském svazu, především uznáním nezávislého ukrajinského státu carskou vládou, potlačením všech komunistických pokusů o rozvrat - od spartakiádního povstání až po Rudou armádu v Porúří - Freikorpssem a poté během Třetí říše paktem proti Kominterně a evropským tažením proti Sovětskému svazu v roce 1941.

Stále se zapomíná, že boje na východní frontě druhé světové války byly bojem za svobodu Evropy. Nikdy předtím neexistovala tak mohutná mezinárodní vojenská síla pod jednotným německým vrchním velením:

Na straně Velkoněmecké říše stály vlády a armády Itálie, Finska, pobaltských států, Maďarska, Rumunska, Slovenska a Chorvatska, Španělsko vyslalo Modrou divizi (falangistické dobrovolníky), Francie LFV (Legion des Volontaires Francaises - Francouzská dobrovolnická legie), V řadách Waffen-SS působili mimo jiné vojáci z Flander, Valonska, Dánska, Norska a Holandska, kteří na frontu vyslali vlastní uzavřené jednotky - vesměs dobrovolníky (LVF byla později rovněž začleněna do Waffen-SS).

Dobrovolníci však přicházeli i ze všech ostatních zemí a nakonec i mohamedáni a Indové tvořili jednotky Waffen-SS, které v roce 1945 čítaly 750 000 cizinců mezi něco málo přes milion přeživších vojáků. Proti komunistům bojovali pod vlastním velením i Rusové pod vedením generála Vlasova v ROA (Ruské svobodné armádě), stejně jako ozbrojené jednotky nacionalistů a více než milion ruských pomocníků (Hiwis) v rámci Wehrmachtu. A to navzdory sice nerozumné a velmi tvrdé okupační politice.

Byla to předzvěst sjednocené Evropy, kterou demokraté a bolševici společně rozbili. Byl to také důkaz možnosti uskutečnit árijské společenství národů, o kterém jsme snili! Není náhodou, ale historickým symbolem, že jako poslední bránily Vůdcův bunkr v Berlíně spolehlivé jednotky v chaosu pádu, jednotky Hitlerjugend a francouzští dobrovolníci!

Jen existence atomové bomby, nikoli vnitřní síla a vnější moc demokratů, zachránila Evropu opět před totálním zotročením. Nyní se však síly odporu zdají být vyčerpány. Politikou kapitulace ve splátkách, která začala hanebnými smlouvami s Východem, si chtějí demokraté koupit odklad. Bez svržení liberálního kapitalistického systému je velmi pravděpodobné, že západní Evropa bude do konce našeho století komunistická nebo pod komunistickým vlivem. Tento osud lze ještě odvrátit. Odpor na Východě je možný, vítězství komunismu není nevyhnutelné.

Politika, která vnitřně odstraňuje nespravedlnosti a rozpory systému, která

sjednocuje všechny síly našeho národa a která navenek rozhodně využívá krizí a problémů východního bloku, s takovou politikou rychle získáme iniciativu a splníme tak znovu onen závazek, který takto popsal Adolf Hitler ve svém posledním rozhlasovém projevu v roce 1945:

"Ani v tomto boji nezvítězí vnitřní Asie, ale Evropa a s ní národ, který po 2000 let představoval Evropu jako nejvyšší mocnost proti Východu a bude ji představovat i v budoucnu - naše Velkoněmecká říše, německý národ."

Válka stále neskončila, světově historický boj mezi marxismem a nacionálním socialismem pokračuje. Prohráli jsme jen jednu bitvu - ale nyní je v boji nová generace, která je odhodlána neopakovat chyby minulosti, ale přesto chce dokázat, že je hodna hrdinského boje otců. Dokud budou existovat bílí lidé, pro které jejich svoboda a národ znamenají víc než soukromé štěstí a buržoazní život, budou existovat národní socialisté; a my si nedáme pokoj, dokud rukojmí bolševismu nebude vymazáno ze zeměkoule! Cesta k tomuto cíli je dlouhá a mnozí pochybují o šancích na úspěch tváří v tvář zbrojně silné, zdánlivě nezdolné síle Východu. Nesmíme však, svedeni a oklamáni propagandou vítězství marxistů a náladou kapitulace demokratů, hledět jako uhranutí na sílu našeho protivníka, ale naučit se chladnokrevně a bez předsudků analyzovat slabiny komunistického systému vlády.

Existuje dost slabin, které každá sama o sobě může být systémově zničující, ale dohromady, jak říká ruský kritik systému **Andrej Amarik** ve své eseji "Může Sovětský svaz přežít rok 1985? - se domnívá, že v dlouhodobém horizontu by musely být fatální. Zde jsou nejdůležitější body:

Selhání marxistického plánovaného hospodářství.
Utlačování lidí stranou.
Problém státní příslušnosti.
Útlak východoevropských států.

Odhodlaný protivník, který využije těchto velkých slabin, může Sovětský svaz přivést do mimořádných potíží. K tomu se přidává čínská karta.

"Mao Ce-tungova myšlenka", jak sami Číňané maoistický komunismus příznačně nazývají, je pro nás často obtížně pochopitelná. V každém případě maoismus nepředstavuje pro Evropu hrozbu:

Lze ji dokonce chápat jako druh čínského fašismu, na který byla v souladu s poválečným vývojem naroubována marxistická nadstavba (něco podobného platí i pro jiné země, například Indonésii za Sukarna, Argentinu za Perona a Egypt za Násira). Kromě CLR jsou našimi přirozenými spojenci opoziční skupiny ve východním bloku.

Od konce války hostí západní Německo řadu exilových organizací, jejichž boj za svobodu si zaslouží naše sympatie a podporu. Zvláště blízcí jsou nám samozřejmě naši bratři ve zbrani a bývalí spojenci:

Maďarsko, Rumunsko a především Chorvati se nikdy nesmířili s komunistickým otroctvím. Stará přátelská pouta nám, německým bojovníkům za svobodu, umožňují projevovat vnitřní zájem o osud pobaltských národů - Estonců, Lotyšů, Litevců - a Ukrajinců, jejichž existence jako národa je ohrožena. Ale my, němečtí národní socialisté, podáváme ruku přátelství také všem ostatním národům východní Evropy! Musí dojít ke smíření - ba dokonce ke spojenectví - mezi dvěma nejživotnějšími a nejsilnějšími rasami bílého světa - ke společnému boji Slovanů a Germánů proti společnému nepříteli.

Předpokladem je respektování staletých státních hranic, tedy návrat původních německých východních provincií Říše. Uznání tohoto práva nebude pro naše bývalé spojence obtížné, ale i národy dříve nakloněné Západu - především Poláci a Češi - se zřejmě poučily, že od demokratů nelze očekávat žádnou pomoc a podporu. Pro nás Němce zahrnuje boj proti marxismu také boj proti rozdělení naší vlasti. Bez zničení marxismu se zdá být nové sjednocení Německa nemožné, pokud sovětské vedení zcela nezmění svou politiku vůči Německu, jak to kdysi učinil skutečný politik Stalin. Naším cílem proto v žádném případě nemůže a nesmí být úplné splynutí se západní Evropou!

Ústřední postavení Německa mezi Východem a Západem bylo vždy tragédií, ale také velikostí našich dějin. Německo nepatří ani k Východu, ani k Západu, ale má historický úkol sjednocovat a utvářet celou Evropu ze svého středu. Jak jsme již řekli, převzali jsme dědictví Římské říše. Této povinnosti se nemůžeme zprostit:

Bylo by to naše sebeobětování, a tím i konec německého národa. Velké dědictví okcidentální ideje, stará idea říše, nás zavazuje k neúnavnému boji proti materialismu na Východě i Západě, a tím k boji za evropskou svobodu!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATIONEN

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Lehrpläne von Massentötung, Verbrechen, Verfolgung und Verdrängung haben nicht zugenommen, die Kräfte der genoziden Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erwecken.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkern- und Rassenmenschen sind schneller an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe der biologischen Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorzeitige Beginn ist allen dabei, den Völkern – gegen alle, wozu Völkern (V) zu begehren, keine Mittel sind Dummheit, Überforderung und Anwesenheit.

Ob "nagel" oder "nagel", ob im Wahlkampf oder im Massenmord, ob mit Propaganda und Gewalt, ob auf einem Schiffsdeck, an Bord jeder Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gottfried Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popište prosím svůj názor na dopad těchto temat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armadu Indstva (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které by třeba prokoukával. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevybavovali na světlo. Za záplavu informací a obřadů můžeme opět podkóvat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírné vzácné věci z míst po

the **NEW ORDER**

Number 179 (137) Founded 1978 April 29, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "nagel" or "nagel", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottfried Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!